

Szerző .....

Hely

Cím Diplomás hókaparók .....

Idő " 1913 "

Forrás: A Nap. .....

Személy

Bp.

1913 I/17

Helyszám

füz.) Oldalsz.

Diplomás hókaparók

**Pesti
nyomorúság**

Hogy milyen nagy a pesti nyomorúság s ennek a nyomorúságnak a mult keserveihez képest milyen fokozatai vannak, az elgondolhatatlan. Hivatalokban, hol szegény emberek dolgaival foglalkoznak, szerkesztőségekben, hova százai járnak a kétségbeesett embereknek, előljáróságokon, hol szegényügyi hivatal működik, csak annyit látnak, hogy nagyon megszorodott a segélykérők száma. De mennyi lehet azoknak a száma, azoknak a szemérmes szegényeknek, akikből hiányzik az az életképesség, mely a kérdéshez szükséges, akik szemérmesek, akik pirulnak, akik nyomorukban halódnak, de senki sem tud róluk.

* * *

Valamelyik reggel beszéltem a köztisztasági hivatal egyik emberével, aki az éjjeli munkájából jött. Előző nap havazott és egész éjjel tisztogatták az utat. A villamoson volt, a városi ember a kalauzzal beszélgetett és hihetőleg szegény-

ségüket panaszolták föl. Azon kezdődhetett a beszéd. Mikor én a kocsira kerültem, akkor már a városi ember ott tartott, hogy vigasztalagta magát, meg a másikat, mondván:

— Vannak emberek, akiknek még rosszabbul megy a sora. Láttam volna csak a hókaparókat, hallottam volna, mit beszélnek. Azért a kis napszámért hány diplomás ember dolgozott, bizony diplomás ember.

Kérdezősködni kezdtem.

— Kérem szépen — mondta az emberem — minden esztendőben nagy a nyomorúság, de sohase volt olyan, mint az idén. Más esztendőben, ha éppen annyi ember jelentkezett, mint amennyire szükség volt. Az idén azonban ötször annyi. Tessék egyszer odajönni a kerületi felvételi épülethez és tessék körülnézni. Miféle emberek jönnek oda. Mennyi uriember.

— Azt mondta diplomás emberek?

— Bizony diplomás emberek. Ha a nevüket nem mondják is meg, mert senkitől se kérdik, se a nevét, se a foglalkozását, megismerjük az ilyenfajta embereket. Odajönnek, munkát kérnek, senkihez nem szólnak, a kalapot a szemükbe huzzák és reggel, amikor a bért fizetik, sietve elmennek. Elcsudálkozna, ha meglátná, kérem, hány tollforgató, hány uriember jelentkezik munkára. Előfordul aztán az is, hogy *asszonyok jönnek férfitruhában*, mert asszonyokat különben nem alkalmaznának.

... Este hattól reggel hatig néhány koronáért. Egy téli hónapban talán egyszer-kétszer,